

1. Humanism of teaching and learning.
2. Priority of facilitative pedagogic approach while designing of educational process.
3. Using new informational technologies.
4. Providing the safety of information.
5. Correspondence of technologies to the models of distance education.
6. Mobility of education and professional training.
7. Non-antagonistic position of distance education to the existing educational forms [2].

According to the given principles, the educational system of distance education fulfills the main demand of modern society: nobody can be deprived of the opportunity to obtain education because of poverty, geographical or time distances, social isolation physiological defects etc..

Distance learning is also guided by the best methodical experience accumulated by various educational establishments all over the world and the use of modern and high-performance pedagogical technologies. Owing to greater “methodical” freedom and independence distance learning courses are under construction on innovative approaches to education in comparison with traditional university or school education.

Thus, distance education is no longer looked upon as a vehicle for repairing some shortcomings of any national education. It is conceived as a regular and necessary element of the worldwide education system.

REFERENCES

1. Moore M. G. Distance Education: a Systems View / M. G. Moore, M. G. Kearsley. – Belmont, CA : Thomson-Wadsworth, 2005. – 354 p.
2. Keegen D. Foundations of Distance Education / D. Keegen. – London, New York : Routledge., 1996. – 218 p.
3. Tovagnyansky L. L. Distance Education in Ukraine [Electronic resource] / L. L. Tovagnyansky, V. O. Kravets, V. M. Kukharensko. – Mode of access : <http://www.vstu.edu.ua/ies2000/doclad/c/157.htm>

Яна Кочерга

*студентка фізико-математичного факультету
Полтавського державного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка*

СИНТАГМАТИЧНІ ВЛАСТИВОСТІ СЛОВА

Двома найважливішими лінгвістичними поняттями та, відповідно, найважливішими одиницями системи мови є слово та речення. Всі інші мовні одиниці так чи інакше пов'язані з ними і можуть бути пояснені лише через них, адже функціональна сутність інших одиниць полягає у формуванні слова або речення. Займаючи

центральне положення в граматичній системі мови, слово і речення разом з тим взаємопов'язані. Проявами цього взаємозв'язку слова та речення є притаманні слову властивості, що обумовлюються його використанням в складі речення.

Проблема зв'язків слів є однією з центральних в синтаксисі та постійно привертає до себе увагу дослідників. Останнім часом з'явилося багато робіт, які досліджують основні проблеми цього питання: такі, як, наприклад, синтаксичні відношення слів, семантико-синтаксичні зв'язки, сполучуваність мовних одиниць. Над ними працювали і працюють наукові дослідники, зокрема В. В. Бурлакова, Г. Г. Почепцов, Г. Л. Лук'янова й інші.

Синтагматичні властивості слова встановлюються при розгляданні слів як елементів синтагматичного ланцюга. Істотні для опису при такому підході їхні валентні особливості. Саме ці особливості, які належать слову як одиниці системи мови і реалізуються при включенні слова в синтагматичний ланцюжок, формують речення як синтагматичний ланцюг.

Синтагматику визначають як – 1) одна з двох аспектів вивчення системи мови, аналіз особливих, синтагматичних відносин між знаками мови, що виникають між послідовно розташованими його одиницями при їх безпосередньому поєднанні один з одним в реальному потоці мови або в тексті (цей аспект вивчення мови протиставляється парадигматиці); 2) синонім вираження “синтагматичного плану мовлення або тексту”, що означає лінійний план відносин між контрольованими одиницями мови, оскільки синтагматика розглядає ці одиниці при їх одночасній реалізації в мові або тексті; 3) рідше – вчення про синтагми – вчення про синтагматичні властивості між одиницями.

Особливо важлива сфера синтаксичності синтагматики. Н. Ю. Шведова відзначила, що закони і правила синтагматики діють у всіх сферах синтаксису: “Синтагматика являє собою сукупність правил сполучуваності мовних одиниць у синтаксичних конструкціях різної складності та протяжності” [5, с. 28]. Вивчення синтагматичних відносин в синтаксису спричинило помітний вплив на аналіз аналогічних відносин в похідних і складних словах й спричинило появу поняття синтагматичності синтаксису, а також постановку питання про правила поєднання морфем різного типу в межах одного деривативу. Отже, вивчення синтагматичних характеристик слова відіграло велике значення і у лексиці, в якій на відміну від мовних одиниць, які носять переважно парадигматичний характер (морфема) або ж чисто синтагматичний (речення), слово розглядається як оди-

ниця, котрій притаманні ті чи інші зв'язки. А. А. Уфимцева підкреслює, що поряд з парадигматичною цінністю, слово є іншим видом реляційної значущості – синтагматичної, певним зв'язком між словами, що виникає на підставі індивідуального значення слів під час їх поєднання в лінійному ряду. Вивчення лексичності синтагматики є досягненням сучасного мовознавства, і опис синтагматики слова складає важливий аспект визначення його лексичного значення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бурлакова В. В. Основы структуры словосочетания в английском языке / В. В. Бурлакова. – Л. : Издательство Ленинградского университета, 1975. – 128 с.
2. Лукьянова Г. Л. К вопросу о синтагматике коммуникативных глаголов в староанглийском языке / Г. Л. Лукьянова // Вопросы романо-германской филологии в методике преподавания иностранных языков. – К. : Вища школа, 1977. – С. 10–14.
3. Почепцов Г. Г. Об обязательном и факультативном окружении / Г. Г. Почепцов. – К. : Вища школа, 1971. – 191 с.
4. Уфимцева А. А. Лексическое значение. Принципы семиологического описания лексики / А. А. Уфимцева. – М., 2002. – 240 с.
5. Шведова Н. Ю. Очерки по синтаксису русской разговорной речи / Шведова Н. Ю. – М., 1960. – 180 с.

Тетяна Кравченко

*студентка фізико-математичного факультету
Полтавського державного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

ВИМОГИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ІНДИВІДУАЛЬНОГО НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ З ВИКОРИСТАННЯМ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

В епоху змін, коли Україна стрімко прямує до Європи, система вітчизняної освіти потребує оновлення й реорганізації. Зокрема, необхідна широка комп'ютеризація навчання дисциплін у загальноосвітній школі.

Розроблення комп'ютерних технологій і засобів навчання розпочалося на теренах України ще в 70-ті роки минулого сторіччя, але й зараз, незважаючи на зусилля з боку держави та педагогів-ентузіастів, такі технології використовуються не досить ефективно. Головними причинами цього є відсутність якісних комп'ютерних програм, неналежна розробленість методичних питань комп'ютерного навчання. Разом із тим нові політичні, соціально-економічні та культурні реалії вимагають радикальних змін у галузі навчання іноземних мов, зокрема англійської, бо нині саме англійська мова визнана мовою міжнародного спілкування.